

ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΛΙΘΩΝ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΕΙΑΔΟΣ

Στους διάφορους λαούς της αρχαιότητας, και πρό πάντων στην Ανατολή, η γενεϊός έξετιμάτο πολύ και όλοι προσπάθουσαν να τρέφουν άφθονα γενεϊα. Μονάχα οι Αιγύπτιοι τή έκοβαν, αφήνοντας μία μικρή σφήνα στον πάγονα. Στους Έβραίους ήτο άπαγορευμένο διά νόμου να κόβουν τα γενεϊα τους και οι Έλληνες μέχρι της εποχής του Μεγάλου Αλεξάνδρου θεωρούσαν ως κόσημη και τιμή την μεγάλη γενεϊάδα και μόνο εις ένδειξιν πένθους τήν έκοβαν.

Ο Κιζέρον λέει ότι επί 400 δόκλιχρα έτη οι κουρείς ήσαν άγνωστοι στη Ρώμη και μόλις τό 300 π.χ. ο Μ. Πίλωνος Μένας έφερε άπ' τή Σικελία τον πρώτο κουρέα. Από τότε έγινε μόδα να κόβουν όλοι στη Ρώμη τα γενεϊα τους και γι' αυτό όλες οι εικόνες και τ' άγάλματα των Ρωμαίων επίσημων τους παριστάνουν ξυρι σμένους. Μόνον όσάκις είχαν πένθος έμεναν άξυριστοι. Η ήμέρα κατά την όποιαν ο νεαρός Ρωμαίος (ως επί τό πλείστον κατά τό 27ον έτος της ηλικίας του) θα ξυριζότανε για πρώτη φορά είταν γι' αυτόν ήμέρα γιορτής και τ' άποκατόμενα γενεϊα τ' άφιέρωνε σ' ένα Θεό. Πρώτος ο αυτοκράτωρ Άδριανός, άφισε πάλι τη γενεϊά του για να κρήνη της έλης που του άσχημίζαν τό πρόσωπο. Το παιδεύμα όμως του αυτοκράτορος άρχισαν και πολλοί άλλοι να τό μιμνήσκουσαν ούτως ώστε σέ λίγο έγινε πάλι της μόδας να τρέφουν γενεϊα στη Ρώμη. Πρό πάντων μάλιστα οι στρατιώτες έτρεφαν έξαιρετικώς μεγάλα γενεϊα, σέ μερικάς δέ άπαρχίες της αυτοκρατορίας οι στρατιώτες έθεωρούσαν τη γενεϊάδα προϊόντο των νικητών και τήν άπιθόρευαν στούς ήττημένους.

Στους Άρχαίους Γερμανούς, στούς Βισιγόθους και στούς Βουγγουδιούς τό κόψιμο της γενεϊάδος ήτο σήμετι άτιμίος και άνελευθερίας. Από τή παλαιά γενεϊα έλαβαν και τόνομα τους οι Λογγόβαρδοι—Μαυροπόγονες.

Στο μεσαιώνα πολλές μόδες έπεκράτησαν σχετικάς μέ τή γενεϊα. Κι άλλοτε έφραναν δόκλιχρη γενεϊάδα, άλλοτε ύπογένειο χωρίς μουστάκι, άλλοτε ύπογένειο μέ μουστάκι κι άλλοτε μόνο μουστάκι. Από τό δωδέκατο όμως αιώνα έπεκράτησε ή μόδα του όλοτελούς κοψίματος της γενεϊάδος και μόνον στην Άγγλολη έθεωρείτο άκόμα ως κόσημη του άνδρός. Έκ τούτου μάλιστα έγεννήθησαν και διάφορες εριδες μεταξύ της καθολικής και της ορθόδοξης εκκλησίας. Οι ορθόδοξοι ιερείς ύπερήσανται τη γενεϊάδα και περ φρονούν των ξυρισμένων ιερείς των Λατίνων.

Κατά τή τέλη του μεσαιώνος άρχισαν πάλι στη δύση να τρέφουν γενεϊα οι βασιλείς, οι φρουδάρχη, οι ίπποται, οι ποιηται και οι καλλιτέχνη. Περίφημο ήνε τό ύπογένειο του Έρρίκου του τεταρτου, έξ ου και ή μόδα του ξυρισματο; «Henri quatre».

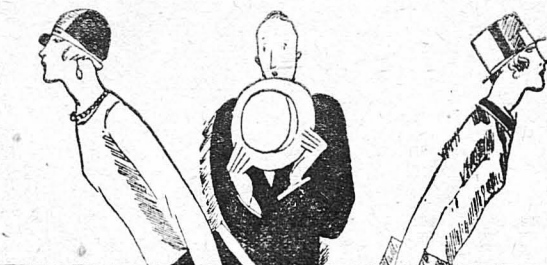
Όταν όμως μετά τον θάνατο του Έρρίκου άνέβηκε στο θρόνο ο άνιταής Λουδοβίκος ΧΙΙ, όλοι οι Γάλλοι εφάνεις και οι αθλητικοί άρχισαν και πάλιν να ξυρίζονται χωρίς του άγενείου βασιλέως τον και μόνο στα μάγουλα και στο κάτω χεϊλο; άφηναν λίγες τριχες; έξ ου και ή μόδα «Belle Royale». Η μόδα αυτή επεκράτησε πολύ και μόνο μετά την πτώσιν του Ναπολέοντος άρχισαν να ξαναφαίνονται πάλι τή γενεϊα.

Ο Μέγας Πέτρος; της Ρωσίας έφορολογούσε τός γενεϊάδας για να έκπολιτίση και έξωτερικώς τους Ρώσους. Μά και πρό έπιαστίς άκόμα οι Ρώσοι χωρικοί έτρεφαν πατρισταχώς γενεϊάδας. Μόνο που δέν έφαρνε άν τις ένοψαν οι Μπολσεβίκοι.

Επί Ναπολέοντος του ΙΙΙ τό μυστέρο ύπογένειο έγινε και πάλι της μόδας στη Γαλλία, αλλά δέν όνομάζετο πια ούτε «Henri Quatre» ούτε «royale» αλλά «impériale».

Πρό 70 έτών στο Kurhessen της Γερμανίας οι στρατιωτικοί ύπεκρεούτο να τρέφουν γενεϊάδας εις σχήμα W, διότι ο αυτοκράτωρ όνομάζετο Wilhelm (Γουλιέλμος).

Ο Κιναυοπόγον

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Βιομηχανία

Καταπληκτική ήνε ή παραγωγή των βιομηχανικών έργοστασίων του Βιρμινχάμ της Άγγλίας. Τα έργοστάσια αυτά κατασκευάζουν μέσα σέ μια βδομάδα 16 εκατομμύρια πέννες, 500 εκατομμύρια καρφιά, 10 εκατομ. κουμπιά, 40.000 σιδερένι κρεβάτια, 100.000 ματογούλια, 200 εκατομμύρια καρφοβελόνες, 6436 χιλιόμετρα σιδερένιο και χαλύβδινο σύρμα. Τό κατασκευαζόμενον έντός ένός έτους στο Βιρμινχάμ σύρμα θα έφτανε να συνδέση τη γη μέ τή σελήνη.

Τό φίλημα

Ποιά θα πιστέψη ότι ύπήρχε πρό δεκάδων έτών λαός άπαριστόμενος από τετρακόσια εκατομμύρια ό όποιο; άγνοούσε τό φίλημα; Και όμως τό άγνοούσιν οι Κινέζοι. Κάποιοι μανδρινός επισκεπθείς την Έθνωπην, έγραψε μεταξύ άλλων, στην περιγραφή του ταξιδιού του και τή έξη: «Στους Έθνωπιαούς ή έκδήλωσις της αγάπης γίνεται μέ τό φίλημα». Επίσης στούς Έσκιμώους τό φίλημα ήνε έντελώς άγνωστον. Ότι έκδηλώνουσε έμεις μέ τό φίλημα, εκείνοι τό έκδηλώνουσαν τρίβοντας τις μύτες τους.

Ακαδημία Σιωπηλών.

Στό Άσμεδνάγ, την έδρα του μεγάλου Μογγόλου, ύπήρχε κατά τον δέκατο έβδομο αιώνα μια ακαδημία που όνομάζετο ή «Ακαδημία των σιωπηλών». Σ' αυτήν ήθελε να γίνη μέλος και ο γιου; του μεγάλου Μογγόλου Άουρεγγ Ζεφ. Άλλά ο αριθμός των μελών της άκαδημίας, άνερχόμενος σέ έκατό, ήτο συμπληρωμένος.

Τότε ο Μελίν Σαλέχ, ο διδάσκαλος του πρίγκηπος και πρόεδρος της Ακαδημίας θέλων να τή έκφράση τη λύπη της άκαδημίας που δέν μπορούσε να τον δεχθή ως μέλος, έλαβε ένα ποιητή νερό και τό γέμισε ως άπάνω, ύποσών έτσι ότι ή άκαδημία ήτο συμπληρωμένη. Τότε ο Άουρεγγ Ζεφ, ένφ έτοιμαζότανε να ύποσούρη, είδε άξαφνα στο πάτωμα ένα φύλλο ρόδου που τό πήρε και τό έβαλε μέ προσοχή στο νερό, χωρίς να ταραχθή, μ' αυτό ήθελε να δηλώση ότι ή Ακαδημία δέ θα πάθαινε τίποτε μ' ένα μέλος παραπάνω. Χάρης δέ στην έξυπνη αυτή άπάντησι ή άκαδημία μετεπίσθη και τον έδέχθη μέλος της. Ο πρίγκηψ θέλον τότε να έκφράση τής ευχαριστίας του έγραψε σέ μαυροσίαν τον αριθμό 100 και πρό αυτού έβαλε ένα μηδενικό ως έξης 0100 δηλών διά τούτου ότι ή άκαδημία δέν θα έχη ούτε περισοτεία, ούτε όλιγοτεία άξίσι διά της έγγραφής του ως μέλους. Άέσως όμως άπάντησε έξυπνότερα ο Μελίν Σαλέχ μεταθέσας τό μηδενικό από την άρχη στο τέλος του αριθμού 100, ούτως ώστε προέκυψε ο αριθμός 1000. Τούτο έσημαινε ότι, χωρίς στην έγγραφη του πρίγκηπος, ή Ακαδημία στο έξης θα είχε δεκαπλασίαν αξίαν.

Τό μεγαλύτερο άγαλμα

Στό Σιμί ύτάρχει έν άγαλμα του κοίκο ίένου Βούδα, τό όποιον θεωρείται ως τό μεγαλύτερο άγαλμα δλοκλήρου του κόσμου. Τό άγαλμα αυτό βρέσκειται σ' έναν καλή νάο της πόλεως Πεσσαβουρέ, ήνε δέ φτιαγμένο μέ τουβλά και πηλό και άπόξω επιστρωμένο μέ μια γυφοειδή μαζα. Τελευταίως μάλιστα έπεχρυσώθη. Τά μάτια του ήνε κατασκευασμένα από μαργαριταφόριδες και τή μάλλια του φυσικά. Πότε κατασκευάσθη αυτό τό άγαλμα δέν ήνε γνωστό. Κάθε χρόνο επισκέπτονται τό νάο και προσκυνούν τό άγαλμα χιλιάδες προσκυνητών. Αί διαστάσεις του άγάλματος, κατά τους τελευταίους άναμετρήσεις, ήνε μήκος 145 πόδια, μήκος αυτιών 14 πόδια, πλάτος αυτιών στο άπάνω άκρο τρία πόδια και τρία δάκτυλα, μήκος του άπά ά βραχιόνιο; από τον ώμο ως τον άγκώνα 30 πόδια, του κάτω βραχιόνιο; από τό τον άγκώνα ως τό δάκτυλ 46 πόδια, μήκος του ποδιού 63 πόδια και πλάτος των δακτύλων του ποδιού 1 1/2 πόδι.

Τό Καλιμάντζαρο όρος

Εις τό μεγαλύτερο όρος της Άφρικής, στο Κιλιμάντζαρο, ύψους 6.000 μ., άνερχόμενος κανείς μπορεί να συναντήση τας θερμοκρασίας και την βλάστηση όλων των ζωνών της γης. Κάτω μέν στούς πρόποδας συναντά φοινίκας λουμένους, στόκαυστικότητα ένλιακό φως της τροπικής ζώνης, παραπάνω δάση όροια μέ τή δάση της εύκαίου ζώνης, παραπάνω άκόμη τη χλωρίδα και την παγωνιά των Άλπεων και τέλος στην κορυφή τη νεκρή και άμυχο ζωή της κατεψυγμένης ζώνης.